

ผลกระทบจากสารสกัดจากใบสาบเสือในการควบคุมเพลี้ยอ่อนถั่ว *Aphis craccivora* Koch (Hemiptera: Aphididae)

Effect of siam weed leaf extract, *Chromolaena odorata* (L.) R.M. King & H. Rob) in controlling cowpea aphid, *Aphis craccivora* Koch (Hemiptera: Aphididae)

ณัฐพงศ์ เมธินธรังสรรค์^{1*}

Nathapong Matintarangsan^{1*}

Received: 13 January 2017 ; Accepted: 5 May 2017

บทคัดย่อ

การทดสอบประสิทธิภาพสารสกัดจากใบสาบเสือที่สกัดด้วยเอทานอล ในการเป็นสารไล่ สารฟ่าและสารยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อนถั่วโดยวิธีจุ่มใบพืช ที่ระดับความเข้มข้น 0, 0.3125, 0.625, 0.125, 0.25 และ 5% (w/v) พบร่วมประสิทธิภาพของสารสกัดจากใบสาบเสือมีผลต่อการไล่ การฟ่า และการยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อนถั่ว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม ที่ความเข้มข้น 5% มีเปอร์เซ็นต์ในการไล่และการตายของเพลี้ยอ่อนถั่วสูงสุด 100% ค่า LC₅₀ มีค่าเท่ากับ 1.25 ที่เวลา 24 ชั่วโมง เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม การยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อนถั่วพบว่าจำนวนครั้งในการแทะดูดใบถั่วผู้กษัยามากขึ้นเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดจากใบสาบเสือสูงขึ้น ที่ความเข้มข้น 5% จำนวนครั้งในการแทะดูดใบถั่วผู้กษัยามากที่สุดเท่ากับ 8.20 ± 0.74 ครั้ง/นาที ในขณะที่ชุดควบคุมเท่ากับ 1.20 ± 0.48 ครั้ง/นาที ระยะเวลาในการแทะดูดอาหารน้อยลง เมื่อความเข้มข้นของสารสกัดจากใบสาบเสือสูงขึ้น ที่ความเข้มข้น 5% ระยะเวลาในการแทะดูดอาหารของเพลี้ยอ่อนน้อยสุดเท่ากับ 0.17 ± 0.03 นาที ในขณะที่ชุดควบคุมเท่ากับ 8.74 ± 1.03 นาที พฤติกรรมของเพลี้ยอ่อนถั่วจะตอบสนองต่ออาหารยอมรับความเป็นพืชอาหารโดยการแทะปากเพื่อดูดอาหาร ถ้าอาหารไม่เหมาะสมพฤติกรรมของเพลี้ยอ่อนถั่วจะไม่ตอบสนองต่อการแทะดูดอาหาร

คำสำคัญ: สารสกัด ใบสาบเสือ เพลี้ยอ่อนถั่ว

Abstract

The repellent, insecticidal and anti-feedant activity of ethanol extracts from siam weed leaf extract, *Chromolaena odorata* (L.) R.M. King & H. Rob were tested on cowpea aphid, *Aphis craccivora* Koch. The leaf dipping method was applied with different concentrations of siam weed leaf extract (0, 0.3125, 0.625, 0.125, 0.25 and 5% (w/v)). The results indicated that the repellent, insecticidal and anti-feedant activity of siam weed leaf extract on cowpea aphid were significantly effective ($p<0.05$) when compared with the control. At 5% of siam weed leaf extract, the percent repellent and percent mortality were the highest 100% and LC₅₀ value with 1.25 at 24 hours when compared with the control. The anti-feedant activity, the number of probing was higher when the concentration was higher. At 5%, the number of probing was highest (8.20 ± 0.74) when compared with the control (1.20 ± 0.48). Time of penetration was lower when the concentration was higher; at 5%, the time of penetration was lowest (0.17 ± 0.03 min) when compared with the control (8.74 ± 1.03 min). The behavior of cowpea aphids responds to tests of host acceptance for feeding. The cowpea aphids cannot penetrate into the host plants, while the host plants are unsuitable.

Keywords: extract, siam weed leaf, cowpea aphid

¹ อาจารย์ หลักสูตรเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ Entomology2552@gmail.com

¹ Lecturer, Biotechnology Program, Faculty of Science and Technology, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathumthani, Thailand

บทนำ

เพลี้ยอ่อนถั่วมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Aphis craccivora* Koch ออยู่ในวงศ์ Aphididae อันดับ Hemiptera จัดเป็นกลุ่มแมลงศัตรูพืชตระกูลถั่ว Leguminosae ที่มีความสำคัญและสร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ¹ (Blackman and Eastop, 2000) ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนของพืช ทำให้ใบเป็นสีเหลืองและร่วงหล่นไป² (Emden and Harrington, 2007) นอกจากนี้ยังขับสารเหนียวปอกกลุ่มน้ำถั่วเป็นสาเหตุก่อให้เกิดโรคราดำ (sooty mold) ส่งผลต่อกระบวนการสังเคราะห์แสงของพืชและเป็นพาหะนำโรคไวรัส cowpea aphid-borne mosaic virus (CABMV) มาสู่พืชอีกด้วย³ (Damiri et al., 2013) ถ้ามีการระบาดของเพลี้ยอ่อนถั่วมาก ๆ มีผลทำให้ต้นถั่วหยุดชะงักและตายในที่สุด ส่งผลให้ผลผลิตลดลง 50% ถ้าไม่มีการป้องกันควบคุม⁴ (Obopile, 2006)

การป้องกันกำจัดเพลี้ยอ่อนถั่วส่วนใหญ่เกษตรกรนิยมใช้สารเคมีสังเคราะห์ (synthetic chemical) อาย่างไรก็ตามผลกระทบที่หล่ายประการเช่น สารเคมีตัดค้างในผลผลิตและสิ่งแวดล้อม สัตว์และสิ่งมีชีวิตที่มีประโยชน์ตาย ลดความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และที่สำคัญแมลงพัฒนาสร้างความด้านทานต่อสารเคมี^{5,6,7} (Han and Li, 2004; Isenring, 2010; Dey et al., 2013) จากรายงานวิจัยของ Pérez et al.,⁸ (2000) พบว่าแมลงศัตรุผักสามารถสร้างความด้านทานต่อสารฆ่าแมลง โดยค่าความเป็นพิษ (LC_{50}) มีค่าสูงกว่ากลุ่มชนิดทดลองเปรียบเทียบ

การใช้สารสกัดจากพืช (plant extract) เป็นทางเลือกหนึ่งที่ใช้ในการควบคุมแมลงศัตรูพืช เนื่องจากสารออกฤทธิ์ที่สกัดจากพืชไม่คงทนและสามารถตัวง่าย จึงทำให้มีปัญหาในเรื่องการสะสมของสารพิษและไม่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม^{9,10} (Isman 2000; Prakash et al., 2008) จากการศึกษาของ Azad et al.,¹¹ (2012) พบว่าสารสกัดจากพืชมีคุณสมบัติในการเป็นสารฟ้า สารไอล์ สารยับยั้งการกิน สารยับยั้งการวางไข่ และสารยับยั้งการเจริญเติบโต สามสีอ (Chromolaena odorata (L) R.M. King & H. Rob.) จัดเป็นวัชพืชที่พบได้ทั่วไป ก้านและใบเมื่อยี้มีกลิ่นเหม็นฉุนแรงคล้ายกับกลิ่นสาบเสือ สามารถนำมาเป็นสารไอล์แมลงศัตรูพืชได้¹² (Chakraborty et al., 2011) มีการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับสารสกัดจากสามสีอจากการศึกษาของ Acero¹³ (2014) ศึกษา peng สกัดแห้งจากใบสามสีอ ต่อการตายของด้วงวงข้าวพบว่า peng สกัดแห้งจากใบสามสีอที่ความเข้มข้น 40% มีผลต่ออัตราการตายของด้วงวงข้าวสูงสุด 96% และรายงานวิจัยของ Degri et al.¹⁴ (2013) พบว่าสารสกัดจากใบสามสีอเมื่อถูกพ่นในแปลงทดลองมีผลทำให้ประชากรของมวนเจาฝักถั่ว (Pod-sucking bugs) ลดลง ลด

ความเสียหายลงเกือบ 50% ดังนั้นงานวิจัยจึงศึกษาประสิทธิภาพและความเป็นพิษของสารสกัดจากใบสามสีอในการเป็นสารไล่ (repellent) สารฟ้า (insecticidal) และสารยับยั้งการกิน (anti-feedant) ของเพลี้ยอ่อนถั่ว เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเพลี้ยอ่อนถั่วและนำมาประยุกต์ใช้ทดแทนสารเคมีกำจัดแมลงศัตรูพืชและที่สำคัญเป็นการนำเอาวัชพืชที่มีชื่อยุ่งยากมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วิธีการศึกษา

เลี้ยงและเพิ่มจำนวนเพลี้ยอ่อนถั่ว

เก็บเพลี้ยอ่อนถั่วจากแปลงเกษตรกรนำมาเลี้ยงในห้องปฏิบัติการที่อุณหภูมิ 25-27 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 75-80 เปอร์เซ็นต์ การจำแนกเพลี้ยอ่อนถั่วอ้างอิงจาก Islam et al.,¹⁵ (2015) โดยจำแนกได้กัลลงสเตรโอโรโอด (stereo microscope) ลำตัวมีขนาดเล็กประมาณ 1.0-1.3 มิลลิเมตร สีน้ำตาลจนถึงสีดำส่วนห้องด้านปลาย siphunculi และ cauda จะมีขนอยู่ 7 เส้น บริเวณหนวด (tentacles) มี 4 ปล้อง (Figure 1) นำเพลี้ยอ่อนถั่วมาปัลปล่อยลงในกระถางที่ปูลูกถั่วฝักยาวไว้สำหรับเป็นอาหารและขยายพันธุ์เพิ่มจำนวนเพลี้ยอ่อนถั่วไว้สำหรับในการทดลองต่อไป

Figure 1 Identification of cowpea aphid (siphunculi, cauda and tentacles) (Poole and Gentili, 1996)

การเตรียมสารสกัดจากใบสามสีอ

นำไปสามสีอมาล้างน้ำกลันผึ่งให้แห้งนำมาหั่นให้ละเอียด นำไปสกัดด้วยวิธี Soxhlet extraction โดยใช้ 95% เอทานอลเป็นตัวทำละลาย นำไปในสามสีอใน Thimble โดยใช้สามสีอ 100 กรัมต่อเอทานอล 800 มิลลิลิตร (1:8 w/v) นำไปสกัดด้วยเครื่องสกัดสาร Soxhlet apparatus สกัดวันละ 8 ชั่วโมงเป็นเวลา 3 วัน หลังจากนั้นนำมากรองด้วยกระดาษกรอง Whatman®เบอร์ 1 นำไปประHEYEAเจาตัวทำละลายออกโดย Rotary evaporator ที่อุณหภูมิ 42 องศาเซลเซียส ก็จะได้สารสกัดหมาย (crude extract) นำไปเก็บโดยแซนซิ่งเพื่อใช้

ทดสอบขั้นต่อไป

การทดสอบประสิทธิภาพในการเป็นสารไล่ (Repellent test)

นำสารสกัดจากใบสามาเสือ โดยมีชุดการทดลอง 5 ชุดการทดลอง และชุดควบคุม ความเข้มข้น 0, 0.3125, 0.625, 1.25, 2.5 และ 5% (w/v) ด้วยการทดสอบแบบมีทางเลือกในจานแก้ว (Petri-dish choice bioassay) ใช้วิธี impregnated filter paper test โดยนำกระดาษกรองเบอร์ 1 (Whatman เบอร์ 1) เส้นผ่านศูนย์กลาง 9 เซนติเมตร มาตัดออกเป็น 2 ส่วน เท่าๆ กัน ซึ่งหนึ่งหยอดสารสกัดสามาเสือ จำนวน 1 มิลลิลิตร ส่วนอีกชิ้นหนึ่งหยอดตัวทำลายคืออาหารอลจานวน 1 มิลลิลิตร ทิ้งไว้ให้แห้ง นำ 2 ส่วนมาประยุกเข้าด้วยกัน วางในจานแก้ว เส้นผ่านศูนย์กลาง 9 เซนติเมตร และนำร่างกายตัวเต็มวัยของเพลี้ยอ่อนถัวที่ไม่มีปีก (Apterous) อายุ 4 วัน ใส่ลงลงลงในจานแก้ว แต่ละความเข้มข้นทำการทดลอง 5 ชั้า ชั้าละ 10 ตัว วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) นำจานแก้ววางในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 25-27 องศาเซลเซียส ความชื้น 75-80 เปอร์เซ็นต์ นาน จำนวนแมลงที่พบรอบแต่ละชีกของกระดาษกรองเมื่อเวลาผ่านไป 12 และ 24 ชั่วโมง นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์การไล่

$$\text{Percentage repellency, PR (\%)} = [(N_c - N_t) / (N_c + N_t)] \times 100$$

โดย N_c = จำนวนของแมลงที่อยู่บนกระดาษกรองส่วนที่หยอดเดือนอาหารอลจึงเป็นชุดควบคุม (control)

N_t = จำนวนของแมลงที่อยู่บนกระดาษกรองส่วนที่หยอดน้ำมันหอมระเหย

การทดสอบประสิทธิภาพในการเป็นสารฆ่าโดยการกิน (Contact toxicity test)

ทำการทดสอบโดยวางใบถัวฝักยาวที่จุ่มสารสกัดจากใบสามาเสือความเข้มข้น 0, 0.3125, 0.625, 1.25, 2.5 และ 5% (w/v) ลงในกล่องเลี้ยงแมลงขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 13 เซนติเมตร สูง 3 เซนติเมตร รองกันกอล่องด้วยกระดาษฟางชูน้ำเพื่อให้ความชื้น ส่วนฝากล่องจะเจาะรูและปิดด้วยผ้าขาวบางเพื่อระบายอากาศ ปล่อยระยะตัวเต็มวัยของเพลี้ยอ่อนถัวที่ไม่มีปีกอายุ 4 วันจำนวน 10 ตัวต่อกล่อง ทำการทดลอง ความเข้มข้นละ 3 ชั้า วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) นำไปวางในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 25-27 องศาเซลเซียส ความชื้น 75-80 เปอร์เซ็นต์ บันทึกจำนวนเพลี้ยอ่อนถัวตายที่ 24 และ 48 ชั่วโมง หลังการทดสอบ เปรียบเทียบกับชุดควบคุม นำผลที่

ได้มาคำนวณหาค่า LC_{50} หลังการทดสอบและเปอร์เซ็นต์การตายของเพลี้ยอ่อนถัว ตามสูตร Abbott's formula¹⁶ (Abbott, 1925)

$$\% \text{ การตายของเพลี้ยอ่อนจริง} = \% \text{ การตายของเพลี้ยอ่อนที่ได้รับสารสกัด} - \% \text{ การตายของเพลี้ยอ่อนในชุดควบคุม} \\ \times 100 / 100 \times \% \text{ การตายของเพลี้ยอ่อนในชุดควบคุม}$$

การทดสอบประสิทธิภาพในการเป็นสารยับยั้งการกิน (Anti-feedant test)

ทำการทดสอบโดยวางใบถัวฝักยาวที่จุ่มสารสกัดจากใบสามาเสือความเข้มข้น 0, 0.3125, 0.625, 1.25, 2.5 และ 5% (w/v) ทิ้งไว้ให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง แล้วนำมาระบุในจานแก้วขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9 เซนติเมตร รองกันกอล่องด้วยกระดาษฟางชูน้ำเพื่อให้ความชื้น กันน้ำใบถัวฝักยาวหุ้มด้วยสำลีชูน้ำ ปล่อยระยะตัวเต็มวัยของเพลี้ยอ่อนถัวที่ไม่มีปีก อายุ 4 วันลงไป 1 ตัว ทำการทดลองความเข้มข้นละ 3 ชั้า วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) บันทึกจำนวนครั้งในการเจาะและระยะเวลาในการแทงดูดของเพลี้ยอ่อนถัวภายในช่วงเวลา 15 นาที

วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ANOVA และ Duncan's Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และวิเคราะห์ค่า Median Lethal Concentration (LC_{50}) โดยวิธี Probit analysis¹⁷ (Finney, 1971)

ผลการศึกษา

1. การทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากสามาเสือในการเป็นสารไล่เพลี้ยอ่อนถัว

จากการทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากใบสามาเสือที่ความเข้มข้น 0, 0.3125, 0.625, 1.25, 2.5 และ 5% ในการเป็นสารไล่เพลี้ยอ่อนถัว พบร่วมสารสกัดจากใบสามาเสือมีผลต่อการไล่เพลี้ยอ่อนถัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม เมื่อความเข้มข้นของสารสกัดจากใบสามาเสือสูงขึ้นมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การไล่เพลี้ยอ่อนถัวเพิ่มขึ้น ที่ความเข้มข้น 5% ของสารสกัดจากใบสามาเสือมีเปอร์เซ็นต์การไล่เพลี้ยอ่อนถัวสูงสุด ในชั่วโมงที่ 12 มีผลต่อการไล่เพลี้ยอ่อนถัวเฉลี่ย 8.00 ± 0.48 ตัว คิดเป็นเปอร์เซ็นต์การไล่ 60% ในชั่วโมงที่ 24 ผลต่อการไล่เพลี้ยอ่อนถัวเฉลี่ย 10.00 ± 0.00 ตัว คิดเป็นเปอร์เซ็นต์การไล่ 100% เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมไม่มีผลต่อการไล่เพลี้ยอ่อนถัว (Table 1)

Table 1 Effect of repellent activities of siam weed leaf extract on cowpea aphid after 12 and 24 h

concentration (%) (w/v)	Duration of exposure Number of cowpea aphid / h			
	12h	(%) repellent	24h	(%) repellent
0	0.00 ± 0.00 ^c	0.0	0.00 ± 0.00 ^c	0.0
0.3125	5.10 ± 0.74 ^{ab}	2.0	5.40 ± 0.48 ^b	8.0
0.625	5.30 ± 0.48 ^{ab}	6.0	5.80 ± 0.48 ^b	16.0
1.25	6.00 ± 0.48 ^a	20.0	6.60 ± 0.48 ^b	32.0
2.5	6.80 ± 0.48 ^a	36.0	8.60 ± 0.48 ^a	72.0
5	8.00 ± 0.48 ^a	60.0	10.00 ± 0.00 ^a	100.0

* Mean values in the same column with the same letter do not differ significantly ($P < 0.05$ according to DMRT).

2. การทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากสาบเสือในการเป็นสารข่าเพลี้ยอ่อนถัว

จากการทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากใบสาบเสือที่ความเข้มข้น 0, 0.3125, 0.625, 1.25, 2.5 และ 5% ในการเป็นสารข่าเพลี้ยอ่อนถัว พบว่าสารสกัดจากใบสาบเสือมีผลต่อการข่าเพลี้ยอ่อนถัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม พบว่าเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดจากใบสาบเสือสูงขึ้นจะมีผลทำให้อัตราการตายของเพลี้ยอ่อนถัวสูงขึ้น

โดยที่ความเข้มข้น 5% มีอัตราการตายของเพลี้ยอ่อนถัวสูงสุด 100% ค่า LC₅₀ มีค่าเท่ากับ 1.25 และ 1.05 ในชั่วโมงที่ 24 และ 48 ชั่วโมง ตามลำดับ ในขณะที่ความเข้มข้น 0.3125, 0.625, 1.25, 2.5 ในชั่วโมงที่ 24 มีอัตราการตายเฉลี่ยของเพลี้ยอ่อนถัว 13.3, 33.3, 50.0 และ 83.3 ตัว ตามลำดับ และในชั่วโมงที่ 48 มีอัตราการตายเฉลี่ยของเพลี้ยอ่อนถัว 20.0, 33.3, 60.0 และ 83.3 ตัว ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมไม่มีอัตราการตายของเพลี้ยอ่อนถัว (Table 2)

Table 2 Effect of insecticidal activities of siam weed leaf extract on cowpea aphid after 24 and 48 h

concentration (%) (w/v)	Duration of exposure Number of cowpea aphid / h			
	24h	mortality (%)	48h	mortality (%)
0	0.0 ± 0.00 ^{cd}	0.0	0.0 ± 0.00 ^c	0.0
0.3125	1.33 ± 0.47 ^{cd}	13.3	2.00 ± 0.81 ^b	20.0
0.625	3.33 ± 0.47 ^b	33.3	3.33 ± 0.47 ^b	33.3
1.25	5.00 ± 0.00 ^b	50.0	6.00 ± 0.81 ^{ab}	60.0
2.5	8.33 ± 0.47 ^{ab}	83.3	8.33 ± 0.94 ^{ab}	83.3
5	10.00 ± 0.00 ^a	100.0	10.00 ± 0.00 ^a	100.0

* Mean values in the same column with the same letter do not differ significantly ($P < 0.05$ according to DMRT).

3. การทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากใบสาบเสือในการเป็นสารยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อนถัว

จากการทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากใบสาบเสือความเข้มข้น 0, 0.3125, 0.625, 1.25, 2.5 และ 5% ในการเป็นสารยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อนถัว พบว่า จำนวนครั้งในการเจาะและระยะเวลาในการแท้งดูดอาหารของเพลี้ยอ่อนถัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม การยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อนถัวพบว่าจำนวนครั้งในการแท้งดูดไปถัวฝัก咽

มากขึ้นเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดจากใบสาบเสือสูงขึ้น ความเข้มข้น 5% จำนวนครั้งในการเจาะไปถัวฝัก咽เท่ากับ 8.20 ± 0.74 ครั้ง/นาที ในขณะที่ชุดควบคุมเปรียบเทียบเท่ากับ 1.20 ± 0.48 ครั้ง/นาที ระยะเวลาในการแท้งดูดอาหารน้อยลง เมื่อความเข้มข้นของสารสกัดจากใบสาบเสือสูงขึ้น ที่ความเข้มข้น 5% ระยะเวลาในการแท้งดูดอาหารของเพลี้ยอ่อนเท่ากับ 0.17 ± 0.03 นาที ในขณะที่ชุดควบคุมเปรียบเทียบเท่ากับ 8.74 ± 1.03 นาที (Table 3)

Table 3 Effect of anti-feedant activities of siam weed leaf extract on cowpea aphid after 15 min

concentration (%) (w/v)	Mean number of probing	Mean time spent of probing (min)
0	1.20 ± 0.48 ^a	8.74 ± 1.03 ^a
0.3125	2.60 ± 0.48 ^b	1.44 ± 0.33 ^b
0.625	3.20 ± 0.48 ^b	1.11 ± 0.34 ^b
1.25	6.40 ± 0.63 ^c	0.29 ± 0.13 ^b
2.5	7.20 ± 0.74 ^c	0.23 ± 0.04 ^b
5	8.20 ± 0.74 ^c	0.17 ± 0.03 ^b

* Mean values in the same column with the same letter do not differ significantly ($P < 0.05$ according to DMRT).

วิจารณ์และสรุปผล

การทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากใบสาบเสือในการควบคุมเพลี้ยอ่อนถ้า พบว่าสารสกัดจากใบสาบเสือมีประสิทธิภาพในการควบคุมเพลี้ยอ่อนถ้า ในด้านการเป็นสารไอล สารน้ำ และสารยับยั้งการกิน จากการวิจัยของ Agaba and Fawole¹⁸ (2016) อธิบายว่าสารสำคัญในใบสาบเสือ phenols 38.69 mg/g, tannins 41.09 mg/g, flavonoids 7.74 mg/g, saponins 331.76 mg/g, alkaloids 12.25 mg/g ซึ่งจะมีผลต่อแมลงศัตรูพืช โดยสารบางตัวมีคุณสมบัติในการเป็นไอล นอกจากนี้กลิ่นที่มีลักษณะฉุนเหม็นยังมีผลต่อการไอล ยับยั้งการเข้าทำลายและยับยั้งการวางไข่ นอกจากนี้สารสกัดจากใบสาบเสือยังมีฤทธิ์ในการฆ่าเพลี้ยอ่อนถ้า จากการศึกษาของ Wubie et al.¹⁹ (2014) อธิบายว่าสารพิษจะมีผลต่อระบบย่อยอาหารส่วนกลาง (midgut) ของเพลี้ยอ่อน (digestive system) โดยทำลายเซลล์และเนื้อเยื่อบุผิวของกระเพาะอาหาร เซลล์เยื่อบุผิวมีรูปร่างผิดปกติ ซึ่งจะมีผลต่อการดูดซึมสารอาหารส่งผลทำให้เพลี้ยอ่อนตายในที่สุด และจากการศึกษาของ Zhou et al.²⁰ (2016) อธิบายว่าเมื่อเพลี้ยอ่อนได้รับสารพิษจากพืชเข้าไป สารพิษจากพืชจะไปยับยั้งการทำงานของเอนไซม์กลูต้าไทด์โอน เอสทรานเฟโรเรส (glutathione S-transferases) เป็นเอนไซม์ในกระบวนการกำจัดสารพิษของเพลี้ยอ่อน เกิดการสะสมสารพิษมากขึ้น ส่งผลทำให้แมลงตายในที่สุด ในด้านของการยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อนถ้า สารสกัดจากใบสาบเสือมีผลการทดสอบต่อการจำนวนครั้งและระยะเวลาในการแท้งดูดอาหารของเพลี้ยอ่อน โดย Sadek et al.²¹ (2013) อธิบายว่าเพลี้ยอ่อนจะทำการทดสอบความเหมาะสมของพืชอาหาร (test of suitable host / host acceptance) โดยใช้อวัยวะรับความรู้สึกที่บริเวณหนวดระยะเวลาค์ปากหรือบนตามระยะเวลาค์ต่างๆ สัมผัสพื้นผิวภายนอกของพืชอาหารที่คันพบ สอดคล้องกับการศึกษาของ Züst and Agrawal²² (2016) อธิบายว่าหากคุณสมบัติไม่เหมาะสม เช่น มีความแข็ง มีขัน มีหนามมากเกินไปหรือมีสารพิษ แมลงจะเปลี่ยนตำแหน่งหาแหล่งสำราญใหม่ แต่หากเหมาะสมแมลงจะดำเนินขั้นทดสอบต่อไปการขึ้นสารบริเวณพื้นผิวหรือเนื้อเยื่อ

ภายในที่อยู่ใกล้พื้นผิวของพืชอาหารเพื่อเลือกตำแหน่งที่จะแท้งส์ได้เละลงในเนื้อเยื่อของพืช (select of inserting site) หากสารบริเวณดังกล่าวเหมาะสม เพลี้ยอ่อนถ้าจะเริ่มแท้งส์ได้เละลงในเนื้อเยื่อพืช โดยใช้ส่วนของส์ได้เละเจาะไปยังชั้นของผิวในลักษณะการเจาะจะเจาะลงไปในส่วนของเซลล์ (feeding intercellular) นอกจากนี้ Dancewicz et al.²³ (2011) อธิบายว่ากลิ่นฉุนเหม็นของสารสกัดจากพืชจะมีผลต่อพฤติกรรมของเพลี้ยอ่อน บริเวณส่วนปากของเพลี้ยอ่อน (styles) จะมีเซลล์ประสาทรับสัมผัสทางเคมี (chemosensilla) ถ้าอาหารนั้นไม่เหมาะสมหรือมีสารพิษ ระบบประสาทส่วนกลางจะสั่งการนำยังเซลล์ประสาทรับสัมผัสทางเคมีให้หยุดการตอบสนองและยับยั้งการกินของเพลี้ยอ่อน

ดังนั้นสารสกัดจากใบสาบเสือมีผลต่อเพลี้ยอ่อนถ้า ในด้านการเป็นสารไอล สารน้ำ และสารยับยั้งการกิน ซึ่งในงานวิจัยครั้งต่อไปจะทดสอบในแปลงทดลองขนาดเล็กและในสภาพแปลงปฐกจริง และจะนำสารสกัดจากใบสาบเสือมาพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์แบบสเปรย์ที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ขอขอบคุณอาจารย์และบุคลากรห้องปฏิบัติการชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ใช้สัดส่วนของห้องปฏิบัติการศึกษาคุณสมบัติของสารสกัดจากพืชที่มีผลต่อแมลงและรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่จะใช้ในแปลงสภาพจริงต่อไป

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการนำเอาพืชที่ปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันกำจัดแมลงในห้องปฏิบัติการ ในงานวิจัยครั้งต่อไปจะทำการศึกษาคุณสมบัติของสารสกัดจากพืชที่มีผลต่อแมลงและรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่จะใช้ในแปลงสภาพจริงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. Blackman RL, Eastop VF. *Aphids on the world's crops: an identification and information guide.* 2nd ed. John Wiley and Sons : Chichester; 2000.
2. Emden HFV, Harrington R. ***Aphids as Crop Pests.*** Wallingford Oxfordshire Press : United Kingdom; 2007.
3. Damiri BV, Al-Shahwan IM, Al-Saleh MA, Abdalla OA Amer MA. Identification and Characterization of Cowpea Aphid-Borne Mosaic Virus Isolates in Saudi Arabia. *Journal of Plant Pathology* 2013;95(1):79-85.
4. Obopile M. Economic threshold and injury levels for control of cowpea aphid, *Aphis craccivora* Linnaeus (Homoptera: Aphididae) on cowpea. *Afr Plant* 2006;12:111–115.
5. Han Z, Li F. Mutations in acetyl-cholinesterase associated with insecticide resistance in the cotton aphid, *Aphis gossypii* Glover. *Insect Biochemistry & Molecular Biology* 2004;34:397-405.
6. Isenring R. Pesticides reduce biodiversity. *Pesticides news* 2010;88:4-7.
7. Dey KR, Choudhury P, Dutta BK. Impact of pesticide use on the health of farmers: A study in Barak valley, Assam (India). *J Environ Chem Ecotoxicol* 2013;5 (10):269-277.
8. Pérez CJ, Alvarado P, Narváez C, Miranda F, Hernández L, Vanegas H. et al. Assessment of Insecticide Resistance in Five Insect Pests Attacking Field and Vegetable Crops in Nicaragua. *J. Econ. Entomol.* 2000;93(6):1779-1787.
9. Isman MB. Plant essential oils for pest and disease management. *Crop Protect.* 2000;19:603-608.
10. Prakash A, Rao J, Nandagopal V. Future of Botanical Pesticides in rice, wheat, pulses and vegetables pest management. *JBiopest* 2008;1(2):154–169.
11. Azad MAK. Effect of Botanical Extract on Pest Control in Brinjal Field. *J. environ sci and nat resources.* 2012;5(2):173–176.
12. Chakraborty, AK, Rambhade S, Patil UK. *Chromolaena odorata* (L.): An Overview. *J Pharm Res* 2011;4(3):573-576.
13. Acero LH. 2014. Dried Siam Weed (*Chromolaena odorata*) as Rice Weevils' (*Sitophilus oryzae*) Eradicant. *Int J. Chem Eng and App.* 2014;5(5):363-366.
14. Degri MM, Mailafiya DM, Wabekwa JW. Efficacy of aqueous leaf extracts and synthetic insecticide on pod-sucking bugs infestation of cowpea (*Vigna unguiculata* (L.) Walp) in the Guinea Savanna Region of Nigeria. *Advances in Entomol.* 2013;1(2):10-14.
15. Islam SU, Inayatullah M, Jan S, Ibrahim M, Shah SJA. *Aphis craccivora* Koch on wheat in Pakistan. *Int. J. Farming and Allied Sci.* 2015;4(2):86-88.
16. Abbott WS. A method for computing the effectiveness of an insecticide. *J. Econ. Entomol.* 1925;18:265–267.
17. Finney DJ. *Probit Analysis*, 3rd ed. Cambridge University Press : London. 1971
18. Agaba TA, Fawole B. Phytochemical Constituents of Siam Weed (*Chromolaena odorata*) and African Custard Apple (*Annona senegalensis*). *Int. J Food Agri. Vet. Sc.* 2016;6(1):35-42.
19. Wubie M, Negash A, Guadie F, Molla G, Kassaye K, Raja N. Repellent and Insecticidal Activity of *Mentha piperita* (L.) Plant Extracts Against Cabbage Aphid [*Brevicoryne brassicae* Linn. (Homoptera: Aphididae)]. *American-Eurasian J Scientific Res.* 2014; 9(6):150-156.
20. Zhou BG, Wang S, Dou TT, Liu S, Li MY, Hua RM, et al. Aphicidal Activity of *Illicium verum* Fruit Extracts and Their Effects on the Acetylcholinesterase and Glutathione S-transferases Activities in *Myzus persicae* (Hemiptera: Aphididae). *J Insect Science.* 2016;16(1): 1–7.
21. Sadek RZ, Elbanna SM, Semida FM. Aphid-host plant interaction. *Open J Animal Sci.* 2013;3(2A):16-27.
22. Züst T, Agrawal AA. Mechanisms and evolution of plant resistance to aphids. *Nature Plants.* 2016;2:1-9.
23. Dancewicz K, Gabrys B, Przybylska M. Effect of garlic (*Allium sativum* L.) and tansy (*Tanacetum vulgare* L.) extracts and potassic horticultural soap on the probing and feeding behaviour of *Myzus persicae* (Sulzer, 1776). *Aphids and Other Hemipterous Insects.* 2011;17:129-136.